

нашата самостоятелност ся припознае и подтвърди подъ славния скитръ на Султани-тѣ, които ще бѫдатъ и Царе на Българы-тѣ, защо да не бѫдимъ и ний за Отоманската Имперіј една помошъ и едно подкрепление, както е **Маджарско** за Австро-**Их** и **Алжиръ** за **Франция**.

Сѫдбата на България щомъ ся тѣсно съедини съ сѫдбата на Османската Имперіј, Българы-тѣ ще престанатъ отъ да сматрятъ чужденцы-тѣ като свои **освободители**; тѣ ще ги глѣдатъ като нарушителни на тѣхните права, и дѣятелно ще ся борятъ противъ тѣхните нападателни стръмленія.

Политическа-та и религіозна-та самостоятелност на Българскія народъ, като ся признае и подтвърди, ще заячи прѣстола на В. Им. Вел., защото тя ще му даде за основа правдѣ-тѣ: непоколебаема-тѣ тѣзи основа на Имперіј тѣ. Тогава ще ся види, че Отоманска-та Имперія не е лешъ, който на нѣкой си имъ е толкова присърдце да го заровяте, но чи тѣзи Имперія е едно силно тѣло, и чи Тя си е намерила подкрепление-то въ сѫщите-тѣ свои подданици. Дипломатіята тогава ще ся смай, като види единъ исполнъ на място-то дѣто бѣше привыкнала да глѣда едно слабо тѣло.

Съ този способъ за вынаги ще ся отстрани сѣкій прѣдлогъ за вмѣшательство и загрозенъ отъ страна-тѣ на коя да е чюзджъ силъ.

Никоя чюзда сила нѣма да наднича вече къмъ Цариградъ подъ прѣдлогъ, че иди да отърва Християните-тѣ, защото тѣзы Християни ще бѫдатъ вече свободни, ще ся види много чудно нѣкомуси да срѣщне не удобримо препятствіе тамъ, дѣто ся надѣваше да намѣри една силна помощъ.

Съ една думъ, цѣлостъ-та на Османска-та Имперія ще бѫди по добре уздравена чрѣзъ мѣдрож-тѣ и праведни-тѣ тѣзи мѣрки, нежели чрѣзъ сички-тѣ дипломатически трактаты, и тѣй Вѣсточны-а въпросъ ще ся рѣши самъ по себѣ.

Припознаваньето на независимостъ-та на Българска-та черкова не представя нѣкои спѣнки по затруднителни. Българскій-а народъ не иска нѣщо ново,